4.

SANCTISSIMI D. N. DOMINI

CLEMENTIS

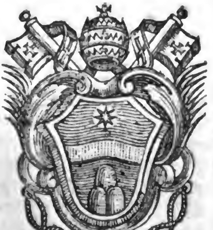
Divinâ Providentiâ

PAPÆ XI.

Præceptum ſuper omnimodâ, abſolutâ, integrâ, & inviolabili obſervatione eorum, quæ aliàs à Sanctitate Suâ in Cauſâ Rituum, ſeù Ceremoniarum Sinenſium decreta fuerunt:

Cum rejectione quarumcumque rationum, ſeù excuſationum ad ejuſmodi Decretorum executionem declinandam allatarum, ac præſcriptione Formulæ Juramenti per Miſſionarios illarum Partium præſentes, & futuros hac in re præſtandi.

ROMÆ, MDCCXV.

Typis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ.

CLEMENS
PAPA XI.
Ad futuram rei memoriam.

EX illâ die, quâ, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, Catholicæ Ecclesiæ gubernacula, hoc est, munus suâ amplitudine gravissimum, ac temporum iniquitate molestissimum, Deo sic disponente, suscepimus: nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit, quàm acerrimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apostolicos illarum partium Missionarios exortas, semperque in dies magis invalescentes, tàm circà quasdam voces Sinicas ad Sanctum, & ineffabile Dei Nomen exprimendum inibi usurpatas, quàm circa nonnullos earum Gentium Ritus, veluti superstitiosos à quibusdam ex Missionariis prædictis reprobatos: ab aliis verò, utpotè eos civiles tantùm asserentibus, permissos, Apostolici Judicii censurâ opportunè dirimere; ut sublatis dissidiis, Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationem turbantibus, omnes tandem id ipsum dicerent in eodem sensu, & in eâdem sententiâ, unoque ore glorificaretur Deus ab iis, qui sanctificati sunt in Christo JESU.

Hoc consilio Responsa illa, quæ ad varias quæstiones super ejusmodi rebus excitatas, prævio diuturno examine dudùm, videlicet tempore fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri inchoato, ac deindè jussu nostro per plures annos continuato, auditisque utriusque partis rationibus, necnon complurium Theologorum, & Qualificatorum sententiis à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum adversùs hæreticam pravitatem authoritate Apostolicâ deputatorum data fuerunt, Nos die xx. Novembris M DCC IV. eâdem authoritate confirmavimus, & approbavimus.

Ea autem, quæ in Responsis hujusmodi decreta fuerunt, sunt quæ sequuntur == *Cùm Deus Optimus Maximus congruè apud Sinas*

vocabulis Europæis exprimi nequeat : ad eumdem verum Deum significandum , vocabulum Tien Chu , *hoc est , Cæli Dominus, quod à Sinensibus Missionariis , & Fidelibus longò , ac probato usu receptum esse dignoscitur , admittendum esse : Nomina verò* Tien *Cælum* , & Xang Ti, *Supremus Imperator , penitùs reÿcienda .*

Idcircò Tabellas cum inscriptione Sinicâ King Tien , *Cælum colito , in Ecclesijs Christianorum appendi , seù jam appensas in posterùm inibi retineri permittendum non esse .*

Ad hæc nullatenùs , nullàque de causâ permittendum esse Christifidelibus , quod præsint , ministrent, aut intersint solemnibus Sacrificÿs , seù Oblationibus , quæ à Sinensibus in utroque Æquinoctio cujuscumque anni Confucio , & Progenitoribus Defunctis fieri solent , tamquam superstitione imbutis . Similitèr nec esse permittendum , quod in Ædibus Confucÿ , quæ Sinico nomine Miao *appellantur, iidem Christifideles exerceant, ac peragant Ceremonias, Ritus , & Oblationes , quæ in honorem ejusdem Confucii fiunt , tùm singulis mensibus in Novilunio , & Plenilunio à Mandarinis, seù primariis Magistratibus , aliisque Officialibus, & Literatis : tùm ab iisdem Mandarinis , seù Gubernatoribus , ac Magistratibus , antequàm dignitatem adeant, seù saltem post ejusdem possessionem adeptam : tùm denique à Literatis , qui postquàm ad gradus sunt admissi, è vestigio ad Templum , seù Ædem Confucÿ se conferunt .*

Præterea non esse permittendum Christianis in Templis , seù Ædibus Progenitoribus dicatis oblationes minùs solemnes eisdem facere , nec in illis ministrare , aùt quomodolibet inservire, vel alios Ritus, & Ceremonias peragere .

Item nec esse permittendum præfatis Christianis Oblationes , Ritus , & Ceremonias bujusmodi coram Progenitorum Tabellis in privatis Domibus , sivè in eorumdem Progenitorum Sepulchris , sivè antequam Defuncti Sepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri consuetas , unâ cum Gentilibus , vel seorsim ab illis peragere, eisque ministrare , aut interesse ; Imò prædicta omnia , utpotè quæ, perpensis hinc indè deductis , necnon diligentèr , ac maturè discussis omnibus , ità peragi comperta sunt , ut à superstitione separari nequeant , Christianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda esse præmissâ publicâ , vel secretâ protestatione se non religioso , sed civili , ac politico tantùm cultu ergà Defunctos illa præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare .

Non tamen per hæc censendam esse damnatam præsentiam illam , seù assistentiam merè materialem , quam cum Gentilibus superstitiosa peragentibus , citrà ullam sivè expressam , sivè tacitam gestorum approbationem , ac quovis Ministerio penitùs secluso , eisdem superstitiosis actibus quandoque præstari contingat à Christianis,

stianis, cùm alitèr odia, & inimicitiæ vitari non possunt: factâ tamen priùs, si commodè fieri poterit, fidei protestatione, ac cessante periculo subversionis.

Demùm permittendum non esse Christifidelibus Tabellas Defunctorum Progenitorum in suis privatis Domibus retinere juxtà illarum partium morem, hoc est, cum inscriptione Sinicâ, quâ Thronus, seù Sedes Spiritus, vel Animæ N. *significetur; imò nec cum aliâ, quâ Sedes, seù Thronus, adeòque idem, ac priori, licèt magis contractâ inscriptione, designari videatur. Quo verò ad Tabellas solo Defuncti nomine inscriptas, tolerari posse illarum usum, dummodò in eis conficiendis omittantur omnia, quæ superstitionem redolent, & secluso scandalo, hoc est, dummodò qui Christiani non sunt, arbitrari non possint Tabellas hujusmodi à Christianis retineri eâ mente, quâ ipsi illas retinent, necnon adiectâ insupèr declaratione ad latus ipsarum Tabellarum apponendâ, qua & quæ sit Christianorum de Defunctis fides, & qualis filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas esse debeat, enuncietur.*

Per præmissa nihilominùs non vetari, quominùs ergà Defunctos peragi possint alia, si quæ sint, ab ijs gentibus peragi consueta, quæ verè superstitiosa non sint, nec superstitionis speciem præseferant, sed intrà limites civilium, & politicorum Rituum contineantur. Porrò quænam hæc sint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tùm pro tempore existentis Commissarij, & Visitatoris Generalis Apostolici, seù ejus vices exercentis in Imperio Sinarum, tùm Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum illarum partium judicio relinquendum esse; qui tamen intereà omni, quo poterunt, studio, ac diligentiâ curare debebunt, ut Gentium Ceremonijs penitùs sublatis, illi sensim à Christianis, & pro Christianis hac in re usu recipiantur Ritus, quos Catholica Ecclesia pro Defunctis piè præscripsit.

Post hæc verò labente ferè sexennio, nempè die xxv. Septembris M DCC X., auditis iterùm dictorum Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentissimè discusserunt, suffragiis, eadem Responsa, necnon Mandatum, seù Decretum, quod illis expressè inhærendo à piæ record. Carolo Thoma, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali de Tournon nuncupato, tùnc Patriarchâ Antiocheno, Commissario, & Visitatore Apostolico Generali in præfato Imperio Sinarum die xxv. Januarii M DCC VII. editum fuit, ab omnibus, & singulis, ad quos spectabat, inconcussè, & inviolabilitèr sub Censuris, & pœnis in Mandato, seù Decreto hujusmodi expressis observanda esse decrevimus, & declaravimus: quovis contrafaciendi quæsito colore, seù prætextu penitùs sublato, ac potissimùm non obstante quacumque appellatione à quibusvis personis ad Nos, & Sedem Apostolicam interpositâ,

quam propterea prorsùs reiiciendam esse similitèr decrevimus, ac re ipsâ rejecimus, proùt in Decreto hac de re edito fusiùs continetur.

Hæc omnia plenè, & abundè sufficere debuissent, ut ea, quæ inimicus homo superseminaverat, zizania ex agro illo radicitùs evellerentur, Fidelesque omnes Nostris, & hujus Sanctæ Sedis Mandatis eâ, qua par erat, humilitate, & obedientiâ obsequerentur: prǽsertìm cùm in calce Responsorum prædictorum à Nobis, sicut præmittitur, confirmatorum, & approbatorum causam jam finitam esse apertis, & perspicuis verbis pronunciatum fuerit.

Verùm cùm, sicuti ex eisdem partibus, non sine intimo animi nostri dolore, ad Nostri pervenit Apostolatûs auditum, tàm enixè à Nobis præscripta Responsorum hujusmodi executio malè à plerisque sivè vano, falsoque obtentu, quod illa à Nobis suspensa fuerint, vel minùs legitimè promulgata: sivè conditionum, ut perperàm asseritur, in eis insitarum, & antè executionem ipsam verificandarum, factorumve, super quibus ipsa emanarunt, non justificatorum ratione; sivè ulteriorum à Nobis eâ in re edendarum declarationum colore: sivè gravium, quæ tam Missionariis, quàm Missioni ipsi ex demandatâ executione obvenire possent, periculorum formidine: sivè demùm Decreti dudùm, nempè die xxiii. Martii M DC LVI. super ejusmodi Ritibus, seù Ceremoniis Sinicis à præfatâ Congregatione Cardinalium editi, ac à rec. mem. Alexandro Papâ VII. etiam Prædecessore nostro approbati prǽtextu: non sinè gravi Pontificiǽ nostræ Authoritatis injuriâ, Christifidelium scandalo, ac salutis Animarum detrimento, satìs diù, multumque eludatur, aut saltem nimium retardetur.

Hinc est, quod Nos, ex commissæ Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis munere, difficultates, tergiversationes, subterfugia, & prǽtextus hujusmodi penitùs, & omninò è medio tollere, ac reiicere: necnon Christifidelium quieti, Animarumque saluti, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes: de eorumdem Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis in supradicto Sinarum Imperio, aliisque ei conterminis, sive adiacentibus Regnis, ac Provinciis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ; eorum verò Officialibus, ac Vicariis in spiritualibus Generalibus, aliisque illorum Locorum Ordinariis, ac etiam Vicariis Apostolicis, qui Episcopi non sint, eorumve Provicariis, nec non Missionariis tam Sæcularibus, quàm cujusvis

Ordi-

Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regularibus, sub Excommunicationis latæ sententiæ, à qua nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit: & quoad Regulares etiam privationis vocis activę, & passivæ pœnis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendis, tenore præsentium præcipimus, ac in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, ut Responsa præinserta, omniaque, & singula in eis contenta exactè, integrè, absolutè, inviolabilitèr, & inconcussè observent, ac ab eis, quorum cura ad illos spectat, similitèr observari, quantum in ipsis est, curent, & faciant; Neque illis sivè ullo ex superiùs expressis, sivè alio quovis titulo, causâ, occasione, colore, vel prętextu contravenire quoquo modo audeant, vel præsumant.

Præterea motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie statuimus, & sub eisdem Excommunicationis reservatæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ordinamus, ut omnes, & singuli Ecclesiastici tam Sæculares, quàm prædictorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam JESU, Regulares, ad Sinas, aliave præfata Regna, & Provincias, sivè ab hac Sanctâ Sede, sivè etiam ab eorum Superioribus missi, & quandocumque in posterum mittendi, cujusvis tandem tituli, aut facultatis vigore illic existant, vel in futurum extiterint: missi scilicet, statim ac præsentes Literæ eis innotuerint, mittendi verò, antequam ibidem aliquod Missionarij munus exercere incipiant: Juramentum de fideliter, integrè, ac inviolabiliter obseruando ejusmodi Præcepto, ac Mandato nostro juxtà formulam in præsentium Literarum calce annotandam, in manibus Commissarii, & Visitatoris Apostolici in præfato Imperio Sinarum pro tempore existentis, vel alterius ab illo deputati, sivè, eo deficiente, in manibus Episcoporum, vel Vicariorum Apostolicorum dictarum partium, in quorum respectivè jurisdictione commorantur, vel commorabuntur, aut aliorum ab eis deputatorum: Regulares verò in manibus insuper Superiorum suæ Religionis, vel ab illis deputatorum in eisdem partibus existentium, præstare omninò debeant, ac teneantur: itaut ante præstationem Juramenti hujusmodi, & subscriptionem sub eâdem formulâ ab unoquoque, qui Juramentum ipsum præstiterit, propriâ manu faciendam, nullum Missionarij munus continuare, aut exercere, imò nec tanquam deputati ab Episcopis, seù Ordinariis Locorum, aut tanquam simplices suæ Religionis Presbyteri, sivè alio quovis titulo, causâ, seù privilegio, de quibus expressa, specialis, & specialissima esset facienda mentio, Christifidelium confessiones audire, concionari, aut Sacramenta

quo-

quomodolibet administrare ullo modo valeant, nullisque omninò facultatibus, sivè sibi speciatim, sivè suis respectivè Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam JESU, hujusmodi generaliter à Sede præfatâ concessis uti possint, sed quoad eos, præter, & ultra superius expressas pœnas, omnes, & singulæ facultates prædictæ omninò cessent, nulliusque roboris sint, & esse censeantur.

Omnia autem Juramenta hujusmodi per quoscumque Missionarios tam Sæculares, quàm Regulares in memoratorum sivè Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sivè Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, sicut præmittitur, præstanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eosdem Commissarium, & Visitatorem Apostolicum pro tempore existentem, Episcopos, & Vicarios Apostolicos ad præfatam Congregationem Cardinalium, quantocitius fieri poterit, transmittantur.

Superiores verò Regulares cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam JESU, illic nunc, & pro tempore existentes sub eisdem pęnis teneantur non solùm idem Juramentum in præfatorum sive Commissarij, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, juxta modum supra præscriptum, præstare, ejusque formulæ subscribere, sed etiam illius præstationem à suis respectivè Subditis exigere, ac authentica eâ super re documenta quamprimùm transmittere ad suos respectivè Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium statim tradere debebunt.

Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutio-

tutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extrà illud, uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas, etiam quorumvis à Sede præfatâ concessorum privilegiorum prætextu, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu obiici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: easque propterea, omnibus, & singulis quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam JESU, ac quarumvis Ecclesiarum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam JESU, ac Ecclesiis prædictis, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quacumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarum-

cum-

cumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve qualibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxàt specialiter, & expresſè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Formula autem Juramenti, sicut præmittitur, præstandi est, quæ sequitur, videlicet == *Ego* N. *Missionarius ad Sinas, vel ad Regnum* N., *vel ad Provinciam* N. *à Sede Apostolicâ, vel à Superioribus meis juxtà facultates eis à Sede Apostolicâ concessas missus, vel destinatus, Præcepto, ac Mandato Apostolico super Ritibus, & Ceremonijs Sinensibus in Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Domini CLEMENTIS Divinà Providentià Papæ XI. hac de re editâ, qua præsentis Iuramenti formula præscripta est, contento, ac mihi per integram ejusdem Constitutionis lecturam optime noto, plenè, ac fidelitèr parebo, illudque exactè, absolutè, ac inviolabilitèr observabo, & absque ullà tergiversatione adimplebo; si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim, toties quoties id evenerit, pœnis per prædictam Constitutionem impositis me subjectum agnosco, & declaro. Ità tactis Sacrosanctis Evangelijs promitto, voveo, & juro. Sìc me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.* *Ego* N. *manu propria.*

Ceterùm volumus, & expresſè mandamus, ut eædem præsentes Literæ, seù earum exempla, etiam impressa, notificentur, & intimentur omnibus, & singulis memoratorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam JESU, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc, ut tam suo, quàm prædictorum eis respectivè Subditorum, seù Inferiorum nomine, ipsas Literas fidelitèr exequi, & observare spondeant, actumque sponsionis hujusmodi in scriptis reddant: earum verò exempla prædicta pluribus viis, quanto citiùs fieri poterit, transmittant ad eosdem suos Subditos, seù Inferiores in Sinis, aliisque Regnis, & Provinciis supradictis degentes, cum arctissimis præceptis easdem Literas,

& in

& in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realitèr, & cum effectu in omnibus, & per omnia similitèr exequendi, & observandi. Quia verò difficile foret Literas hujusmodi originales ubiquè ostendi, & publicari, volumus paritèr, & decernimus illarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsùs fidem tàm in Judicio, quàm extrà illud, ubiquè locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xix. Martii MDCCXV. Pontificatûs Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octavâ, die verò vigesimâ Martij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. Anno ejus XV. supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio, in Aciæ Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Horatium Pierum Apostolicum Cursorem.

Petrus Romolatius Magister Cursorum.